

การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาสุรินทร์
EDUCATION AND COMPARISON OF BEING A LEARNING ORGANIZATION OF
EDUCATIONAL INSTITUTIONS UNDER THE SURIN SECONDARY EDUCATION
SERVICE AREA OFFICE

สาวิตรี บุญแน่น¹ ดร.พิมพฤทธิ์ เทียงภักดิ์³

Savitree Boonnan¹, Dr. Pimparit Thiangphak²

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม¹

อาจารย์ที่ปรึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม²

*Corresponding author E-mail: Savitree@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) 12 สิงหาคม 2567

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) 25 กันยายน 2567

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 17 ตุลาคม 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ และ2) เพื่อเปรียบเทียบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของสถานศึกษา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 168 คนและครูจำนวน 2,867 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 3,035 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 20 คนและครูจำนวน 337 คน โดยกำหนดขนาดตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน หลังจากนั้นได้ทำการสุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ท สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กรอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านพลวัตการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ถัดมา คือ ด้านการเสริมความรู้แก่บุคคล อยู่ในระดับมาก ด้านการจัดการความรู้ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการนำเทคโนโลยีไปใช้ อยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ที่มีตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ในการทำงาน และปฏิบัติงานในขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ / สถานศึกษา / สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์

Abstract

This research aimed to 1) study the learning organization characteristics of schools under the Surin Secondary Educational Service Area Office, and 2) compare the learning organization characteristics of schools under the Surin Secondary Educational Service Area Office classified by position, work experience, and school size. This was a quantitative research study. The population consisted of 168 school administrators and 2,867 teachers, totaling 3,035 individuals. The sample consisted of 20 school administrators and 337 teachers, determined using the Krejcie-Morgan table. Simple random sampling was then used. The data collection instrument was a 5-level Likert scale questionnaire. The statistical methods used for data analysis were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way ANOVA.

The research results showed that 1) the overall learning organization characteristics of schools under the Surin Secondary Educational Service Area Office were at a high level, ranked from highest to lowest mean as follows: the aspect with the highest mean was organizational transformation, followed by learning dynamics. The level of learning organization among schools under the Surin Secondary Educational Service Area Office was found to be high, followed by knowledge enhancement for individuals, which was also at a high level. Knowledge management was also at a high level. The area with the lowest average score was the application of technology, which was also at a high level. 2) A comparison of the learning organization characteristics of schools under the Surin Secondary Educational Service Area Office revealed that school administrators and teachers, based on their positions, work experience, and school size, differed significantly overall and in each aspect at the .05 statistical significance level.

Keywords: Learning organization, Educational institutions, Secondary education service area offices.

บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนามนุษย์และสังคม สถานศึกษาจึงทำหน้าที่ เอนนโยบายด้านการศึกษาไปสู่การปฏิบัติดำเนินการจัดการเรียนการสอน การจัดการศึกษาจะบรรลุ จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับ การดำเนินงานของสถานศึกษาในการบริหารจัดการที่มุ่งเน้น คุณภาพเพื่อสร้างประสิทธิภาพการทำงานสูงสุดให้แก่องค์กร คือ การทำให้เกิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มีเจตนารมณ์สำคัญที่จะให้มีการปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ อย่างทั่วถึง เท่าเทียมต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนและสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคม แห่งการเรียนรู้ให้ เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถ

อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข อันเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพของคนไทยให้เข้มแข็ง และส่งผลต่อศักยภาพในการแข่งขัน ของประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551) สถานศึกษาในฐานะที่เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จำเป็นที่จะต้องมีการแสวงหาความรู้หรือการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้องค์กรสามารถเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายใน และภายนอก เพื่อความอยู่รอดและเป็นการสร้างเสถียรภาพให้แก่องค์กรในระยะยาว จึงเห็นได้ว่า การเป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้ มีความสำคัญอย่างมากในการทำให้องค์กรสามารถอยู่รอดในสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขันได้ ต้องมีการพัฒนาให้บุคลากรในองค์กรทุกระดับมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและพัฒนา ศักยภาพของตนเอง ตลอดเวลานำความรู้และความสามารถไปใช้ในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพ และต้องเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วย ซึ่งในของส่วนราชการก็มีหน้าที่ต้องพัฒนาเพื่อ ให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้ อย่างถูกต้อง รวดเร็ว เหมาะสมกับสถานการณ์ และสอดคล้องกับการบริหารราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยเฉพาะโรงเรียน ซึ่งเป็นองค์กรที่ให้การศึกษและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ (สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา ,2552 น. 40 - 58) ดังนั้น สถานศึกษาจึงต้องพัฒนาสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายทางการศึกษา

แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์, 2564) ได้ระบุจากสภาพปัญหาในการบริหารจัดการงานและบุคลากรในองค์กร ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ เพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ พบว่า ครูไม่สามารถแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถของตนเองตามเต็มศักยภาพ เนื่องจากปริมาณงานของครูที่ต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติงานเพื่อสนองนโยบายของสถานศึกษามีจำนวนมาก ส่งผลให้ครูมีปัญหาในการจัดลำดับความสำคัญของงานเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กระบวนการเรียนรู้และวิธีการทำงานของครูไม่สามารถสะท้อนปัญหาหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ การประสานความร่วมมือระหว่างฝ่ายต่างๆ ไม่เป็นระบบ สถานศึกษาไม่มีกิจกรรมให้ครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์ในการทำงานของครูอย่างต่อเนื่อง ครูไม่มีเวลาในการริเริ่มสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ ได้ การเข้าใจวิสัยทัศน์สถานศึกษาที่ไม่ชัดเจน นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องจำนวนของสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ไม่ทันสมัยและเพียงพอต่อการใช้งาน ระบบอินเทอร์เน็ตที่มีปัญหาเรื่องสัญญาณและไม่ครอบคลุมทั่วถึง สถานศึกษาไม่มีระบบฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพในการสารสนเทศ รวมไปถึงความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศของครูในการปฏิบัติที่ไม่ตอบสนองปริมาณของงานและการเปลี่ยนแปลงนโยบายของสถานศึกษาได้

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการศึกษาถึงสภาพการดำเนินงานความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยนี้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ เพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะที่จะก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการดำเนินกิจการไปสู่

เป้าหมายร่วมกันของสถานศึกษา เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา และเพื่อพัฒนาสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของสถานศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

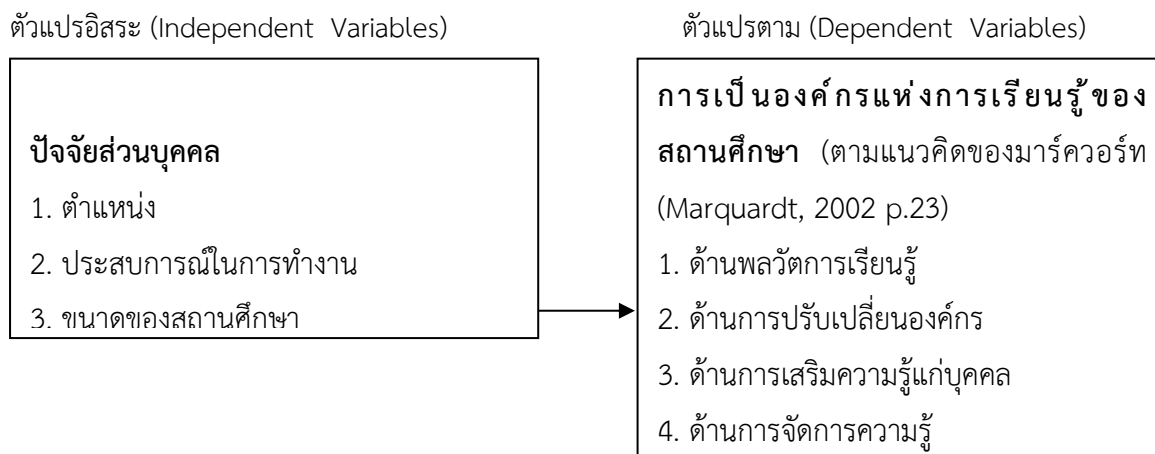
ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ที่มีตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของสถานศึกษาแตกต่างกัน เห็นว่าการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ แตกต่างกันไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ตามแนวคิดของมาร์ควาร์ดท์ (Marquardt, 2002 p.23) ได้ออกแบบจำลององค์กรที่มีการเชื่อมโยงของระบบต่างๆ (The Systems – Linked Organization Model) เป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 5 ด้าน ในการพัฒนาไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ดังนี้

1. ด้านพลวัตการเรียนรู้
2. ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร
3. ด้านการเสริมความรู้แก่บุคคล
4. ด้านการจัดการความรู้
5. ด้านการนำเทคโนโลยีไปใช้

โดยเลือกศึกษาวิจัยสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ด้วยการตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ที่มีตำแหน่งต่างกัน ประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันและมีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีความแตกต่างกัน ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 168 คนและครูจำนวน 2,867 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 3,035 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ปีการศึกษา 2564 สถานศึกษาจำนวน 85 โรงเรียน (สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 2565, น. 19)

2. ตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 20 คนและครูจำนวน 337 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ปีการศึกษา 2564 รวมทั้งสิ้น จำนวน 357 คน จำนวนสถานศึกษาจำนวน 85 โรงเรียน (สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ 2565, น. 19) ได้มาโดยการกำหนดขนาดของตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp.607-610) จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random sampling) เพื่อหาสัดส่วนของผู้บริหารสถานศึกษาและครูแต่ละสถานศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ลักษณะของแบบสอบถามจะแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) ได้แก่ ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการบริหาร และขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ใน 5 ด้าน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

(rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนน คือ

มีค่าน้ำหนักคะแนน 5 คะแนน	ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
มีค่าน้ำหนักคะแนน 4 คะแนน	ระดับการปฏิบัติมาก
มีค่าน้ำหนักคะแนน 3 คะแนน	ระดับการปฏิบัติปานกลาง
มีค่าน้ำหนักคะแนน 2 คะแนน	ระดับการปฏิบัติน้อย
มีค่าน้ำหนักคะแนน 1 คะแนน	ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการส่งเสริมองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมองค์กรแห่งการเรียนรู้ของนักวิชาการ

2. สร้างเครื่องมือตามกรอบแนวคิดการส่งเสริมองค์กรแห่งการเรียนรู้ของมาร์คอร์ต 5 ด้าน

3. สร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย โดยยึดวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นหลัก จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย 3 ตอน

4. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) สำนวนที่ใช้ (wording) ความชัดเจนของคำถามและสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขในข้อบกพร่อง

5. นำเครื่องมือที่ผ่านการแก้ไขและปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

1. ดร.สุนทร ขวัญคำ
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์
2. นางสาวนิมิต มั่นยืน
ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศิขรภูมิพิสัย
3. นางจินตนา สระแก้ว
ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศิขรภูมิพิสัย

พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง ความถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนความชัดเจนและเหมาะสมในการใช้ภาษา โดยหาเป็นค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม (index of item objective congruence)

6. นำเครื่องมือที่ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขปรับปรุงแล้ว นำเสนอกรรมการคั่นคว้าอิสระตรวจสอบความเรียบร้อยอีกครั้ง

7. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (tryout) กับผู้บริหารสถานศึกษาใน สถานศึกษาชั้น พื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลแบบสอบถาม มาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (reliability) วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ตามวิธี ของครอนบัค (Cronbach)

8. นำผลที่ได้มาปรับปรุง ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยวิธีการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากสำนักงานหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม เพื่อขอ ความอนุเคราะห์จาก ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด

2. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ เพื่อขอความ ร่วมมือไปยังผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา

3. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์หรือประสานงานทางโทรศัพท์ในการติดตามเก็บ แบบสอบถามจากสถานศึกษาต่างๆด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามประมาณ 7-15 วัน แล้วส่งกลับคืน มายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์และผู้วิจัยเดินทางไปเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ ด้วย วิธีการ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน

2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์ ข้อมูลตามจุดประสงค์ของการวิจัย

3. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) แล้วหาค่าร้อยละ (percentage) นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา เป็นรายข้อ รายด้าน และภาพรวม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean หรือ $\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation หรือ S.D.) แล้วนำไปเทียบกับคะแนนของเบสท์ (Best, 1970, p.182) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 -5.00 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 -4.50 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 -3.50 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 -2.50 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 -1.50 หมายถึง การปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการส่งเสริมองค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6. การวิเคราะห์คำถามปลายเปิดใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง จำนวน 357 คน นำวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยใช้วิธีการทางสถิติ ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าอิสระ ดังนี้

1. การใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ด้วยการค่าร้อยละ (Percentage) ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ตามแนวคิดของ Best (1993, น. 67) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

2. การใช้สถิติเชิงอนุมาน ในการเปรียบเทียบระดับการบริหารวิชาการตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน หรือสถิติทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ เปรียบเทียบค่า t-test (Independent) ค่าทดสอบ F-test (One Way ANOVA) เมื่อพบว่าค่าสถิติมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบรายคู่โดยใช้สถิติ Cheffe

อภิปรายผล

ผลการวิจัย เรื่องการศึกษาการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งจากการแยกผลการศึกษาในแต่ละด้าน พบว่า

1.1 การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ด้านพลวัตการเรียนรู้มีภาพรวมอยู่ในระดับมากและอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก สถานศึกษาส่งเสริมและคาดหวังให้ครูได้มีการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ให้ความสำคัญเป็น

อันดับแรกกับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของครูทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพรรณ เสียงเพราะ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัด สุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านความรู้แห่งตนเองและด้านวิถีคิดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติธัช แจ่มสว่าง (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการเรียนรู้เป็นทีมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัฒนสิน บุสดี (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผลการวิจัยพบว่า มีระดับของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ด้านการเรียนรู้ อยู่ระดับมาก

1.2 การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร มีภาพรวมอยู่ในระดับมากและอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก สถานศึกษามีความตระหนักในการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ทำงานเป็นที่เข้าใจของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา มีการจัดสายการบริหารที่สามารถสื่อสารและเรียนรู้ได้ทุกกลุ่มงานในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารีย์รัตน์ อภัยรัตน์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านการวิสัยทัศน์ร่วมกันในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติธัช แจ่มสว่าง (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ด้านวิสัยทัศน์ร่วมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพรรณ เสียงเพราะ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัด สุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านการวิสัยทัศน์ร่วมกันในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์ธร หนูฤทธิ์ และ สุรัช สิกขาบัณฑิต (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องวัฒนธรรมองค์กรของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านการวิสัยทัศน์ร่วมกันในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.3 การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ด้านการเสริมความรู้แก่บุคคล มีภาพรวมอยู่ในระดับมากและอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือครูผู้สอนคิด ทบทวน ไตร่ตรองสถานการณ์ต่าง ๆ ก่อนตัดสินใจดำเนินงาน สามารถวิเคราะห์งานได้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพรรณ เสียงเพราะ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัด สุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้อยู่ร่วมกันเป็นทีมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติธัช แฉ่งสว่าง (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่าด้านบุคลากรมีความรอบรู้ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัฒนสิน บุสดี (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผลการวิจัยพบว่า มีระดับของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ด้านบุคลากร อยู่ระดับมาก

1.4 การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ด้านการจัดการความรู้ มีภาพรวมอยู่ในระดับมากและอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้เนื่องจาก ครูได้รับการส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การทำงานร่วมกัน ครูและบุคลากรในสถานศึกษายอมรับวัฒนธรรมที่ดีขององค์กรอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารีย์รัตน์ อภัยรัตน์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านการคิดอย่างเป็นระบบในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติธัช แฉ่งสว่าง (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการคิดอย่างเป็นระบบที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัฒนสิน บุสดี (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผลการวิจัยพบว่า มีระดับของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ด้านการจัดการความรู้ อยู่ระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์ธร หนูฤทธิ์ และ สุรัชย์ ลิกขาบัณฑิต (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องวัฒนธรรมองค์กรของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านรูปแบบวิธีการคิดและด้านในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.5 การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ด้านการนำเทคโนโลยีไปใช้ มีภาพรวมอยู่ในระดับมากและอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้เนื่องจาก สถานศึกษาสนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยี ในการระดมความคิด ประชุมวางแผนการดำเนินงาน การปฏิบัติงานของบุคลากรมีความสะดวกด้วยระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัฒนสิน บุสดี (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผลการวิจัยพบว่า มีระดับของการ

เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ด้านเทคโนโลยี อยู่ระดับมาก

2. การเปรียบเทียบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน ซึ่งผลการศึกษาในแต่ละการจำแนก พบว่า

2.1 การเปรียบเทียบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องจาก ตำแหน่งหน้าที่ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การเห็นว่าการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในด้านพลวัตการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร ด้านการเสริมความรู้แก่บุคคลและด้านการจัดการความรู้แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายรุ่ง เฟื่องสินธุ์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียนในสำนักงานเขตจอมทอง สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียนในสำนักงานเขตจอมทอง สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตำแหน่งในภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การเปรียบเทียบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องจาก ประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การเห็นว่าการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในด้านพลวัตการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร ด้านการเสริมความรู้แก่บุคคล ด้านการจัดการความรู้ และด้านการนำเทคโนโลยีไปใช้แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารีย์รัตน์ อภัยรัตน์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการส่งเสริมความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จำแนกตาม ประสบการณ์ทำงานในสถานศึกษา มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณิษา วินิจฉัย (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริหารองค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17 จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริหารองค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17 จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการวิสัยทัศน์ร่วมและด้านการเรียนรู้เป็นทีมด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

2.3 การเปรียบเทียบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ จำแนกตาม ขนาดของสถานศึกษา พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องจาก การทำงานในสถานศึกษาที่มีขนาดของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การเห็นว่าการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในด้านพลวัตการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร ด้านการเสริมความรู้แก่บุคคล ด้านการจัดการความรู้ และด้านการนำเทคโนโลยีไปใช้แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุพมาส สุกใส (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 23 ผลการวิจัยพบว่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 23 มีระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณิษา วินิจฉัย (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริหารองค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 17 จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริหารองค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 17 จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมเพื่อให้บุคลากรในสถานศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี มีน้ำใจในการแบ่งปันความรู้ให้แก่กัน ก่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาองค์กรต่อไป

1.2 สถานศึกษาควรให้ความสำคัญความชอบกับบุคลากรที่ให้การช่วยเหลือหรือเป็นผู้แนะนำแก่สมาชิกในองค์กรเกิดการเรียนรู้วิธีการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจของบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ให้เกิดโอกาสในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่สมาชิกในองค์กร มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน นำมาซึ่งการได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม

1.3 สถานศึกษาควรให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผนการปฏิบัติงานของสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรได้ทราบถึงทิศทาง เป้าหมาย ผลลัพธ์ที่ต้องการของการดำเนินงานนั้น ว่าจะดำเนินการไปในทิศทางใด และมีเป้าหมายอย่างไร เพื่อให้การดำเนินงานนั้นประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามที่ต้องการ

1.4 สถานศึกษาควรดำเนินกิจกรรมของสถานศึกษาด้วยวิธีการที่ได้รับการพัฒนาใหม่ สนับสนุนให้นำวิทยาการใหม่ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน โดยการเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้และให้คำแนะนำกับคณะครูอยู่เสมอ เพื่อให้บุคลากรมีโอกาสดูแลเรียนรู้สิ่งใหม่

1.5 สถานศึกษาควรดำเนินการจัดหาเครื่องมือหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และการปฏิบัติงานของบุคลากร เพื่อให้การดำเนินงานเป็นระบบ มีความรวดเร็ว ถูกต้องชัดเจน และเข้าถึงแหล่งความรู้ได้ง่าย ส่งผลให้การดำเนินงานในองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามที่ต้องการ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์

2.2 ควรศึกษากระบวนการพัฒนาการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542).พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 .กรุงเทพฯ:

บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.

จิราพรรณ เสี่ยงเพราะ. (2560). การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัด สุราษฎร์ธานี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี).

จุฑาทิพย์ ชัยบัณฑิต. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 16. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต),มหาวิทยาลัยหาดใหญ่).

ชุดิมนทณ์ นครชัย. (2553). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายสาสน์ เขตการศึกษาที่ 4 กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

บุษยมาศ สิทธิพันธ์. (2559). ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต),มหาวิทยาลัยบูรพา).

พงษ์ธร หนูฤทธิ์,สุรัชย์ สิกขาบัณฑิต .(2563). วัฒนธรรมองค์กรของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย, 249-259.

พัชรินทร์ พูลสวัสดิ์. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 42. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต),มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์).

- มาลี ธรรมศิริ. (2543). การพัฒนารูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้โดยผ่านหน่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในฐานะส่วนขยายของการอุดมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สยามพร ทองเนื้อดี. (2552). รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงของโรงเรียนในเครือสารสาสน์เพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- สายรุ้ง เพื่องสินธุ์. (2556). การพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียนในสำนักงานเขตจอมทอง สังกัดกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี).
- สุณิษา วินิจฉัย. (2560). พฤติกรรมการบริหารองค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17 จังหวัดจันทบุรี. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- สุรีย์พร บุญถนอม. (2563). องค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 8. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ,มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33.(กลุ่มนโยบายและแผน). (2563). แผนการพัฒนาการศึกษา พ.ศ.2563 – 2565 สพม.33 . สุรินทร์: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33.
- อารีย์รัตน์ อภัยรัตน์. (2556). ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี).